

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/47/2013
Identifikačné číslo spisu:	8012200852
Dátum vydania rozhodnutia:	29.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ida Hanzelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:8012200852.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. právnej veci žalobcu Ing. F. C., bytom N. zast. Advokátskou kanceláriou Vaľo & Partners s.r.o. so sídlom v Prešove, Konštantínova 3, proti žalovanému Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, pracovisko Košice, Zádielska 2, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. AA/1012/02630 zo dňa 13. augusta 2012, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 5S/17/2012 - 43 z 19. júna 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/17/2012 - 43 zo dňa 19. júna 2013 p o t v r d z u j e .

Žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 161,16 Eur do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia do rúk právneho zástupcu Advokátska kancelária Vaľo & Partners s.r.o.

Odôvodnenie

Rozsudkom krajského súdu bolo z dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. e) O.s.p. zrušené rozhodnutie žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu vo veci nepriznania peňažného príspevku na úpravu pomôcky, druhého mechanického vozíka, z dôvodu, že úprava sa týka príslušenstva mechanického vozíka, a peňažný príspevok nebol navrhnutý. Krajský súd dôvodil tým, že administratívny spis z predmetného konania neobsahuje žiadne podklady a listinné dôkazy, z ktorých by vyplývalo, že správne orgány vykonali v súlade ust. § 13 zákona sociálnu posudkovú činnosť v stanovenom rozsahu a v súčinnosti so žalobcom. Taktiež z tohto spisu a z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu nevyplýva, na základe akých zistených skutočností, z akých podkladov a na základe akej úvahy dospel k záveru, že úprava pomôcky - druhého mechanického vozíka pre žalobcu, na ktorú žiadal poskytnutie peňažného príspevku, tvorí príslušenstvo mechanického invalidného vozíka. Prítom z vyjadrenia spoločnosť REHA SLOVAKIA s.r.o. zo dňa 30.04.2012, ktoré predložil žalobca v odvolacom konaní je zrejmé, že vozík NOIR je v základnej výbave vybavený kompletne k použitiu, táto výbava však obsahuje základný vozík s kolesami, úchopovými obručami, sedačkou, operadlom, atď. Vzhľadom na rôznorodosť požiadaviek klientov výrobca umožňuje

doplniť vozík ďalšími doplnkami, ktoré však nie sú súčasťou základnej výbavy vozíka a teda nie sú ani bezplatné. Žalobcovi vzhľadom na zdravotný stav rúk nevyhovujú štandardné obruče, ktoré majú priemer 20 mm, preto boli objednané obruče Max grip, ktoré majú väčší priemer až 25 mm. Zároveň základný vozík neobsahuje opierky rúk - područky. Tieto sú montované ako doplnková príplatková výbava. Uvedené doplnky teda nie sú súčasťou základnej výbavy, ale patria do doplnkovej príplatkovej výbavy, ktorá sa objednáva na vozík podľa zdravotných požiadaviek klienta. Taktiež administratívny spis žalovaného neobsahuje žiaden z vykonanej sociálnej posudkovej činnosti zo dňa 04.07.2012, ktorá sa mala vykonať u žalobcu.

Na základe uvedených skutočností je možné konštatovať, že správne orgány v predmetnom konaní postupovali výlučne formalisticky v rozpore s ust. § 13 ods. 5 zákona, ako aj ust. § 3 ods. 2 Správneho poriadku ak žalobcovi neumožnili, aby mohol vyjadriť svoje potreby a návrhy na riešenie sociálnej situácie a nepostupovali tak v úzkej súčinnosti s ním. Zároveň mu neposkytli potrebnú pomoc a poučenia o jeho právach a povinnostiach tak, aby v konaní neutrpel ujmu. Za takýchto okolností sa v konaní správnych orgánov a v postupe pri rozhodovaní vyskytla taká vada, ktorá mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Krajský súd poukázal aj na Dohovor o právach osôb so zdravotným postihnutím zverejnený v Zbierke zákonov pod č. 317/2010, ktorý pre Slovenskú republiku nadobudol právoplatnosť dňa 25.06.2010 a kde z čl. 1 tohto dohovoru vyplýva, že jeho cieľom je presadzovať, chrániť a zabezpečovať plné a rovnaké využívanie všetkých ľudských práv a základných slobôd všetkými osobami so zdravotným postihnutím a podporovať úctu k ich prirodzenej dôstojnosti.

Úlohou žalovaného bude opätovne posúdiť nárok žalobcu, zistiť všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie, poučiť ho pritom o jeho právach a povinnostiach tak, aby v konaní neutrpel ujmu a v súlade s ust. § 46 a 47 Správneho poriadku vo veci rozhodnúť.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie žalovaný a žiadal, aby odvolací súd prvostupňový rozsudok zrušil a vec mu vrátil na nové konanie. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že správne orgány rešpektovali zásadu zákonnosti a vydali rozhodnutie, ktoré nebolo v rozpore s § 46 Správneho poriadku v nadväznosti na § 24 ods. 1 a § 41 ods. 4 zák. č. 447/2008 Z.z. K odvolaniu žalovaný pripojil písomnosť - s rukou písanými údajmi do predtlaču „POSUDKOVY ZÁVER“ zo 04.07.2012. Žalovaný uviedol, že žalobca vzhľadom na nevyvrátiteľnú domnienku platnosti zákona vyhláseného v Zbierke zákonov mal vedieť, že nesmie pred vydaním komplexného posudku zaplatiť dodanie, resp. úpravu pomôcky.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadal prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“), ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p., preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní, oboznámil sa s predloženou spisovou dokumentáciou a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Odvolací súd podľa § 250ja ods. 3 vety druhej a podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. vecne správny výrok rozsudku potvrdil.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozsudku krajského súdu. Na doplnenie jeho dôvodov odvolací súd podčiarkuje, že dôvodom zamietnutia žiadosti podľa rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu bolo to, že úprava vozíka sa týkala takých komponentov vozíka, ktoré tvoria jeho príslušenstvo a taká forma kompenzácie nebola navrhnutá. Odvolací orgán sa v konkrétnostiach nevysporiadal s tvrdeniami žalobcu uvedenými v odvolaní proti prvostupňovému správne rozhodnutiu, v ktorých odôvodnil potrebu úpravy vozíka tak, aby to zodpovedalo jeho zdravotnému postihnutiu. Nezaoberal sa teda dôvodmi zamietnutia, avšak na základe skutočností, že v odvolacom konaní obdržal faktúry za úpravu, argumentoval tým, že úprava bola vykonaná pred dňom vypracovania posudku. O dôvodoch odvolania žalobcu doposiaľ však druhostupňový správny orgán

nerozhodol.

Z predloženého administratívneho spisu vyplýva, že žalobca požiadal o príspevok na úpravu vozíka zároveň so žiadosťou o priznanie príspevku na jeho kúpu, 16.02.2012. Peňažný príspevok na kúpu vozíka mu bol priznaný rozhodnutím z 20.04.2012, a ďalším rozhodnutím z 20.04.2012 mu bola zamietnutá žiadosť o príspevok na úpravu tejto pomôcky, s odvolaním sa na komplexný posudok zo 16.04.2012. V uvedenom komplexnom posudku je dôvodom nenavrhnutia úpravy vozíka skutočnosť, že úpravy tvoria príslušenstvo vozíka. Predmetom odvolania je práve námietka žalobcu spočívajúca v tom, že úpravu vozíka potrebuje vzhľadom na svoj zdravotný stav.

V spise sa nachádzajúca faktúra adresovaná žalobcovi je datovaná 30.04.2012, s dátumom splatnosti 24.05.2012. Nepredchádzala teda vydaniu posudku v prvostupňovom konaní. Ďalší komplexný posudok vydal žalovaný v odvolacom konaní 27.07.2012 a preskúmané rozhodnutie o potvrdení rozhodnutia o zamietnutí žiadosti je z 13.08.2012. Je teda zrejmé, že k fakturácii úpravy vozíka došlo v priebehu odvolacieho konania, o čom svedčí aj skutočnosť, že žalobca počas výkonu posudkovej činnosti 04.07.2012 odovzdal faktúru na preplatenie.

Odvolací súd preto konštatuje, že pokiaľ žalovaný v druhostupňovom rozhodnutí dôvodil skoršou úhradou faktúry, než bol vyhotovený komplexný posudok, je uvedený záver v rozpore s obsahom spisov, pokiaľ mal na mysli posudok vyhotovený v prvostupňovom konaní. Pokiaľ mal však na mysli posudok vyhotovený v odvolacom konaní, stotožňuje sa odvolací súd s názorom krajského súdu, že ide o formalistický a účelu zákona nezodpovedajúci postup.

Podľa názoru odvolacieho súdu, pokiaľ by žalobca mal čakať na posúdenie potrebnosti úpravy až v odvolacom konaní, je otázne, či by vôbec bez úpravy mohol používať samotný vozík, na ktorý príspevok obdržal. Z uvedeného hľadiska druhostupňový správny orgán vec neposudzoval. Komplexný posudok vydaný v odvolacom konaní a však vôbec nezaoberal ani tým, čo bolo predmetom odvolania žalobcu, t. j. otázkou, potrebnosti úpravy, ale aj v komplexnom posudku (str. 2 ods. 1 riadok 6 - 7) sa argumentuje len tým, že úprava bola vykonaná pred vypracovaním posudku. Odvolací súd vníma uvedený postup ako nepochopenie účelu odvolacieho konania, ktorého obsahom je preskúmanie prvostupňového rozhodnutia a nie rozširovanie podmienok pre rozhodnutie o uplatnenom nároku.

Keďže vec doteraz nebola posúdená z hľadiska potrebnosti úprav pre samotnú možnosť využitia vozíka, odvolací súd nevidel dôvod na zrušenie rozsudku krajského súdu a preto rozsudok o zrušení rozhodnutia žalovaného ako vecne správny potvrdil, pričom dôvod zrušenia veci vidí odvolací súd aj v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p.)

Podľa § 250k ods. 1 žalobcovi patrí náhrada trov odvolacieho konania v sume 161,16 Eur, za jeden úkon právnej pomoci spočívajúci vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.